

Zeskanuj kod QR, aby uzyskać dostęp do powiązanego wideo

Pregnancy Loss Research Group

Poronienie nawykowe – informacje i wskazówki

Dzień dobry, nazywam się XXXXXXXX XXXXXXXX, i pracuję jako XXXXXXXX w LOCATION.

Porozmawiamy dziś na temat niezwykle przykrego i trudnego doświadczenia, jakim jest poronienie.

A jeśli zdarzy się więcej niż jeden raz, może być bardzo ciężkim przeżyciem zarówno dla kobiety, jak i jej partnera.

Poronienie nawykowe (inaczej nawracające) to utrata dwóch lub więcej ciąż z rzędu przed 12 tygodniem ciąży.

Tego typu poronienia zdarzają się średnio u jednej na sto kobiet.

Skierowanie do poradni specjalistycznej

Kobieta, której dotyczy ten problem, powinna zostać skierowana do poradni poronień nawykowych, gdzie otrzyma specjalistyczne badania, wsparcie oraz leczenie.

Skierowanie do poradni poronień nawykowych wystawia lekarz rodzinny (GP) lub szpital.

Jeśli w najbliższej okolicy nie ma takiej poradni, lekarz pierwszego kontaktu lub szpital skieruje pacjentkę do lekarza specjalisty lub położnej w lokalnym szpitalu położniczym bądź na oddziale położniczym.

Poradnię poronień nawykowych prowadzą lekarze specjaliści i położne, które mają duże doświadczenie w pracy z kobietami potrzebującymi pomocy w tym okresie.

Przeprowadzą z pacjentką wywiad lekarski i omówią szczegóły dotyczące utraty ciąży.

Mogą zalecić przeprowadzenie badań, takich jak badania krwi lub skany. Porozmawiają również z pacjentką o planach na kolejną ciążę.

Badania i leczenie

Badania można rozpocząć po dwóch kolejnych poronieniach, w oparciu o indywidualny wywiad oraz czynniki ryzyka.

Niektóre badania przeprowadza się dopiero po trzecim poronieniu.

Decyzja dotycząca badań powinna być podjęta wspólnie, czyli przez lekarza lub położną wraz z pacjentką.

Należy pamiętać, że w około połowie przypadków poronień nie znaleziono konkretnej przyczyny ani czynników ryzyka.

Możliwości leczenia będą uzależnione od indywidualnej diagnozy. W przypadku schorzeń takich jak zespół antyfosfolipidowy i choroba tarczycy, lekarz lub położna przepisze właściwe leki.

Jeżeli u pacjentki i jej partnera występują tzw. „przegrupowania chromosomów”, lekarz lub specjalista może rozważyć inne metody leczenia.

W przypadkach, gdy nie ma możliwości ustalenia przyczyny poronienia, można rozważyć zastosowanie leków takich jak kwas foliowy w dużych dawkach, aspiryna, progesteron lub leki rozrzedzające krew.

Istnieją również inne metody leczenia, ale mogą one nie być oferowane.

Dzieje się tak z powodu ograniczonej ilości dowodów na to, że proponowane leczenie zmniejszy ryzyko utraty ciąży w przyszłości.

W niektórych przypadkach takie leczenie może być potencjalnie szkodliwe.

Przyszłe ciążę

Ciąża po poronieniu nawykowym może być niełatwym okresem.

Zwykle pacjentkę kieruje się do lekarza specjalisty na konsultacje przedporodowe oraz regularne wizyty i kontrole. Powinna tam otrzymać opiekę wspomagającą, plan prowadzenia ciąży i wykonać badania USG wczesnej ciąży.

Ryzyko kolejnego poronienia jest mniejsze, gdy kobieta otrzymuje opiekę i wsparcie na specjalnym oddziale zajmującym się oceną wczesnej ciąży.

Partner

Poronienie jest dla pary bardzo trudnym przeżyciem.

Uczucia partnera niekiedy są pomijane, ponieważ często zakłada się, że partner jest dotknięty w mniejszym stopniu i powinien być silny.

Rozmowa

Bardzo ważne jest znalezienie czasu i miejsca na wspólną rozmowę o swoich doświadczeniach i uczuciach.

Usługi wsparcia i doradztwa są dostępne zarówno dla kobiety, jak i jej partnera.

Dziękuję serdecznie za uwagę. Oto kilka innych źródeł informacji i wsparcia, które mogą być przydatne.

Odwiedź strony poświęcone poronieniu i utracie dziecka

Pregnancy and Infant Loss Ireland: www.pregnancyandinfantloss.ie

Cork Miscarriage Website: www.corkmiscarriage.com

Miscarriage Association of Ireland: www.miscarriage.ie

Pregnancy Loss Research Group: www.ucc.ie/pregnancyloss